

Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr. 357187

Dato: 5. februar 2008

Politisk-Økonomisk Udvalg har ved brev af 11. januar 2008 (PØU alm. del – spørgsmål 10), modtaget i Kirkeministeriet den 22. januar 2008, bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Finder ministeren, det er relevant at vurdere omfanget og karakteren af dispensationen fra ligebehandlingsloven i bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978, eftersom dispensationsbestemmelsen i loven er blevet ændret og præciseret siden 1978.”

Svar:

Som jeg har anført i mit svar på PØU alm. del – spørgsmål 9, blev bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978 oprindeligt udstedt med hjemmel i § 11, stk. 1, i lov nr. 161 af 12. april 1978 om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Lovens § 11, stk. 1, havde følgende ordlyd:

”§ 11. Såfremt det ved visse former for erhvervsudøvelse og de dertil hørende uddannelser er afgørende, at udøveren er af et bestemt køn, kan den minister, under hvis forretningsområde den pågældende virksomhed hører, efter indhentet udtalelse fra arbejdsministeren og ligestillingsrådet, fravige bestemmelserne i §§ 2-6.”

I den gældende lovbekendtgørelse nr. 734 af 28. juni 2006, findes den tilsvarende bestemmelse i § 13, stk. 1. Bestemmelsen, hvis nuværende udformning blev indført ved lov nr. 1385 af 21. december 2005, har følgende ordlyd:

”§ 13. Hvis det ved visse former for erhvervsudøvelse og uddannelse er afgørende, at udøveren er af et bestemt køn, og dette krav står i rimeligt forhold til den pågældende erhvervsaktivitet, kan den minister, under hvis forretningsområde den pågældende virksomhed hører, fravige bestemmelserne i §§ 2-6.”

Som jeg ligeledes har oplyst i mit svar på spørgsmål 9, gennemfører den nuværende formulering af ligebehandlingslovens § 13, stk. 1, ligebehandlingsdirektivets artikel 2, stk. 6. Herefter fremgår det i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip, at det er nødvendigt at vurdere det kønsspecifikke erhvervsområde på baggrund af formålet med at fastsætte kravet, der skal være legitimt, og stå i rimeligt forhold til det formål, der forfølges.

I mit svar på spørgsmål 9 har jeg desuden redegjort nærmere for, at de hensyn, som dispensationsadgangen varetager, er begrundet i hensynet til den grundlovssikrede ret til religionsfrihed, jf. grundlovens § 67.

Et legitimt hensyn i den forbindelse er bl.a., at et trossamfund eller en menighed selv kan kalde sin præst. For folkekirken betyder det, at de mere end 2.000 folkevalgte menighedsråd således hver for sig kalder præsten til sognet.

Under Folketingets behandling af lovforslaget, der resulterede i den gældende formulering af ligebehandlingslovens § 13, stk. 1, oplyste beskæftigelsesministeren bl.a. følgende i sit svar på Arbejdsmarkedsudvalgets spørgsmål nr. 3:

”Kirkeministeriet har oplyst, at bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978 om fravigelse af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. for så vidt angår præstestillinger, fortsat er relevant.

Yderligere kan jeg henvide til lovforslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, at kirkeministerens bekendtgørelse er indberettet til ministeren for ligestilling, jf. lovens § 13, stk. 4. Med denne indberetningspligt er der givet ligestillingsministeren mulighed for at opfange en evt. uheldig udvikling.”.

Jeg vedlægger til orientering en kopi af beskæftigelsesministerens svar på spørgsmål nr. 3 fra Arbejdsmarkedsudvalget.

Arbejdsmarkedsudvalget indstillede i øvrigt i sin efterfølgende betænkning af 30. november 2005 lovforslaget til vedtagelse uændret. Jeg bemærker, at det klart fremgår af betænkningens bilag 1, at udvalget bl.a. havde modtaget beskæftigelsesministerens svar på Arbejdsmarkedsudvalgets spm. nr. 3 og 8, der begge omhandlede bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978.

Endelig gør jeg opmærksom på, at lovforslaget blev enstemmigt vedtaget ved 3. behandlingen i Folketinget, den 15. december 2005.

På den baggrund mener jeg at kunne konstatere, at Folketinget var opmærksom på bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978, i forbindelse med vedtagelsen af den nuværende udformning af ligebehandlingslovens § 13, stk. 1.

Jeg mener også at kunne konstatere, at dette ikke resulterede i, at man konstaterede behov for at ændre i bekendtgørelsen.

Da en ændring af forholdene efter min opfattelse endvidere vil være i strid med grundloven, har jeg ingen planer om ændringer på området.

Birthe Rønn Hornbech

/Rasmus P. Larsen